

[Udenrigsministeren.]

Vi sagde det, som var rigtigt, at regeringen og dens medlemmer var positivt indstillet overfor denne sag. Jeg kan også sige, at det ærede medlem hr. H. C. Hansen den 29. juni havde givet offentligt udtryk for forståelse af, at der her var et problem, som man ikke på forhånd burde afvise.

Derfor er det ikke rigtigt, når det ærede medlem siger, at præsident Truman kun kan have haft sin opfattelse fra min samtale med udenrigsminister Acheson. Nej, når præsident Truman siger: medlemmer — members — af den danske regering har i den senere tid udtalt sig om dette spørgsmål, er det naturligvis, fordi præsidenten kan henvise til de udtalelser, jeg her har nævnt, udtalelser, som danner et helt naturligt grundlag for, at han kan sige, at man overvejer det — og andet har præsidenten ikke sagt.

Sådan ligger den sag, og jeg håber meget, at den rent saglige og objektive redegørelse, jeg her har givet, nu vil blive accepteret af det ærede medlem. Det ærede medlem kan naturligvis bebrejde os, at vi har den opfattelse vi har, at vi arbejder for den eller har arbejdet for den og for, at grundsynspunkterne kunne blive kendt, men det ærede medlem kan ikke bebrejde mig, at jeg er gået udenfor mine beføjelser — for det er jeg ikke.

Det ærede medlem stillede mig det spørgsmål, hvor NATO havde vist en samlet indsats for forståelsespolitikken, og henviste til Atlantpagtorganisationens passivitet overfor konflikten i Korea, Kinas optagelse i De Forenede Nationer og spørgsmålet om et firemagtsmøde om Tyskland. Nu er det ærede medlem jo ikke nogen særlig begejstret tilhænger af Atlantpagten, men mon det ærede medlem ikke ved nærmere eftertanke ville finde, at det ville være at gå ud over de grænser, der i hvert fald for øjeblikket må anses for at være for dette forsvarsforbund, hvis organisationen som sådan pludselig gav sig til at blande sig i våbenstillandsforhandlingerne i Korea eller Kinas optagelse i FN? Jeg tror, det er rigtigt — og det tror jeg, det ærede medlem vil give mig ret i —, at de enkelte medlemmer i Atlantpagten, når vi drøfter spørgsmål i De Forenede Nationer, optræder hver for sig ud fra deres egne interesser i disse verdensomspændende spørgsmål, hvor der kan være — og er — modsætninger imellem stormag-

ternes synspunkter og de mindre landes synspunkter. Jeg tror, det er bedst, at de mindre lande i De Forenede Nationer ikke er bundet ved forudgående aftale eller forhandling om et spørgsmål af denne karakter indenfor Atlantpagtorganisationen, når drøftelserne foregår i De Forenede Nationer.

Noget andet er, at vi er ivrige for, at man indenfor Atlantpagtrådet i almindelighed drøfter udenrigspolitiske problemer, og her har vi været særlig tilfreds med, at Tysklandsspørgsmålet bliver løbende behandlet i det nordatlantiske råd. Således som jeg allerede har nævnt det, blev jo de tre vestmagters svar til Sovjetunionen først afgivet, efter at der havde været en sådan drøftelse i rådet, og jeg vil minde det ærede medlem om, at det standpunkt, som bl. a. Danmark gav udtryk for i rådet, at forhandlingernes vej stadig måtte holdes åben, og man derfor ikke måtte opstille sådanne betingelser, at de i sig selv var en hindring for optagelse af forhandlinger, blev fulgt og fandt udtryk i denne note.

Jeg vil gerne sige, at her er et af beviserne for, at vi ikke er et folk, der bare lader begivenhederne skylle hen over vore hoveder, men at vi virkelig tager aktiv del på den linie, som det ærede medlem ønsker vi skal arbejde på: i forståelse at søge at finde frem til forhandling og mægling parterne imellem.

Det ærede medlem har opfordret mig til at lade rigsdagen blive draget ind i det forberedende arbejde, der udføres for hjælpen til de underudviklede lande. Jeg håber, den meget udførlige redegørelse, jeg gav i går, har belyst spørgsmålet; jeg gik jo meget i detaljer. Det pågældende udvalg arbejder som bekendt under civilingeniør Jørgen Saxilds ledelse; de rent tekniske problemer, som foreligger, behandles jo utvivlsomt bedst i et udvalg af denne karakter. Udvalget er sammensat således, at det repræsenterer den fornødne sagkundskab, så det kan bringe disse problemer frem til en løsning, der viser Danmarks ansigt, vort ansigt, på den bedste måde. Men jeg har ikke noget imod at etablere en kontakt mellem dette udvalg og interesserede i rigsdagen eller rigsdagens partier, således at ærede medlemmer kan følge tingenes udvikling fra gang til gang og have mulighed for at komme med gode ideer; det vil jeg være meget taknemlig for. Jeg erindrer, at det ærede medlem mange gange har sagt, at der